

да ми донесе *Л. Д. 1870 р. 168*. Въ черъ иди, гороле съетро, армаганъ ми носи, —, се кървавы дръхы, —, се търговесы главн. *Ч. 261*. Я имамъ сестра по-малка, Арамаганъ ща хи (ей) проводимъ, Тоя шаренъ кожелчекъ *ib. 325*. Купилъ хи армагана-нъ, — — стара робинка; Пруводилъ хие стара робинка, Да хи люгъе малу-нуодъте *ib. 328*. Добра ти коня прободе, Съ нейно влашко поженце, Що го армаганъ донесе. *З. 375*. Иди ъ викай, мамо ле, Та да ни доде на гости, Хармаганъ да ъ харижа. *М. 130*. Та па накупи млатъ Стоянъ, Сякакъвъ дребенъ хармаганъ. *ib.*

Армасамъ Армасъ чинъ (*ср. греч. ἀρμόζω ἀνδρα κόρη*) *м. д.* — сватаю, устройваю свадьбу: Тогай та му веле да млади Стояна: «Армасай сѣ, Стоянъ, дуръ си, Стоянъ, младо, Дуръ ми те сабаеъте малки момъ»; — Нель си сѣ армаса Стоанъ, млади Стоянъ Та малка девойка Енка Призренчанка, И си сѣ армаса и армасъ чинъ, Свадба сѣ зафати, сватови сѣ собраха — за невѣста ходаты. *М. 169*. Тогай му веле сестра му: „Що стоншъ, брату, що гледашъ, Дека сѣ, брату, армасанъ, Кетте дочуе армасница И нейните вѣрни дружки, Въ оци нега не ъ сѣ биятъ“. *ib. 205*. Достигнаха стройници-те, Нели мене армасаха. *ib. 304*. Снощи на армасъ си биле, Сега отъ армасы си идаты. Син-отъ му Ристо армасалъ за Маса Арборянка *ib. 383*. „Що сѣ толку расипана, Тенка уста кора фати, Като мома армасана, Като риба отруена, На песок-та псфрлена“. *ib. 444*. Вечер-та на големи-отъ армасъ (*N 571*) — сговоръ *М. р. 484*. Армас-отъ сѣ чинить вака: Въ некой празникъ сѣ берѣтъ сродници-те у момче-то, кое целувать рѣка на татка му, или, ако немаъ татко, на вуйка, или стрика, кому врѣचितъ знакови-те: една хубава шамъа и некой флоринъ. *М. р. 517*.

Армасникъ-тъ *с. м.* **Армасница-та** *с. ж.* — сосватанные, обрученные женихъ и невѣста: Но ако сѣ згодить тамо армасник-отъ (*свѣршениотъ*), оваа на сѣ-те целувать рѣка, а ежъ него не подходить. *М. р. 517*. Две недели предъ свадьба-та, въ сѣбота сироти неделя, момче-то сѣ родници-те и прѣтели-те му ходить у армасница-та имаетъ со себе си потребно-то ясти и пити *ib. р. 518*. Малѣ, мила малѣ, Азе ке си оумра, Младо и зелено. Иди викай малѣ, Молта армасница! Ана, беда Ана. *В. 179* Армасникъ ми е далеко, Три дни хода да поидеть, Три дни да дойде. *ib. 288*.

Армасъ *с. м.* — свадьба: Той сѣ викатъ малъ армасъ (*свѣршувани*) *М. р. 517*. Това сѣ викатъ големъ Армасъ *ib. р. 518*. Армасаха и венчаха Мара и Балина *Ч. 330*. Сѣкы припка на свѣршенъ арманъ (—сѣ?) *ib. 228*.